ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1976

Vyhlásené: 18.11.1976 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

130

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 23. augusta 1976
o Dohovore o práve použiteľnom na dopravné nehody

Dňa 4. mája 1971 bola v Haagu na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve dojednaný Dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody.

V mene Československej socialistickej republiky bol Dohovor podpísaný v Haagu 6. februára 1975.

S Dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačná listina Československej socialistickej republiky bola uložená na Ministerstve zahraničných vecí Holandského kráľovstva, depozitára Dohovoru, 12. mája 1976.

Dohovor nadobudol platnosť pre Československú socialistickú republiku na základe svojho článku 17 ods. 2 dňom 11. júla 1976.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing.Chňoupek v. r.

DOHOVOR o práve použiteľnom na dopravné nehody

Zmluvné štáty tohto Dohovoru,

prajúc si ustanoviť spoločnú úpravu o práve rozhodnom pre občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody,

rozhodli sa uzavrieť za tým účelom dohovor a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Článok 1

Tento Dohovor určuje právo rozhodné pre občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody bez ohľadu na spôsob konania pri jej uplatnení.

Na účely tohto Dohovoru sa považuje za dopravnú nehodu nehoda, na ktorej sa zúčastňuje jedno alebo viac vozidiel bez ohľadu, či sú poháňané motorom alebo nie, a ktorá súvisí s dopravou na verejných cestách, na pozemkoch prístupných verejnosti alebo na súkromných pozemkoch, na ktoré majú právo prístupu určité osoby.

Článok 2

Tento Dohovor sa nevzťahuje

1. na zodpovednosť výrobcov, predávajúcich alebo opravcov vozidiel,
2. na zodpovednosť vlastníka dopravnej cesty alebo inej osoby, ktorá je povinná zaistiť udržiavanie cesty alebo bezpečnosť jej užívateľov,
3. na zodpovednosť tretích osôb, s výnimkou zodpovednosti vlastníka a prevádzateľa vozidla,
4. na postih medzi zodpovednými osobami,
5. na postih a prechod práv týkajúcich sa poistiteľov,
6. na žaloby a postihy patriace sociálne zabezpečujúcim a podobným inštitúciám alebo verejným automobilovým fondom alebo proti nim a na akékoľvek vylúčenie zodpovednosti ustanovenej právom, ktorým sa tieto inštitúcie spravujú.

Článok 3

Rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode.

Článok 4

Pokiaľ nevyplýva z článku 5 niečo iné, sú ustanovené tieto výnimky z ustanovení článku 3:

a) Ak sa na nehode zúčastňuje iba jedno vozidlo, ktoré je registrované v inom štáte, než v ktorom došlo k nehode, sú rozhodné vnútorné predpisy štátu registrácie na určenie zodpovednosti
- vo vzťahu k vodičovi, vlastníkovi alebo inej osobe majúcej právo k vozidlu bez ohľadu na ich bydlisko,
- vo vzťahu k postihnutej osobe, ktorou je cestujúci, ktorého bydlisko je v inom štáte, než v ktorom došlo k nehode,
- vo vzťahu k postihnutej osobe nachádzajúcej sa mimo vozidla v mieste nehody, ak má bydlisko v štáte registrácie.

V prípade, že sú postihnuté dve osoby alebo viac osôb, určí sa rozhodné právo pre každú z nich oddelene.

b) Ak sa na nehode zúčastňujú dve vozidlá alebo viac vozidiel, platí ustanovenie písmena a) iba v prípade, že všetky vozidlá sú registrované v tom istom štáte.

c) Ak sa na nehode zúčastňuje jedna osoba alebo viac osôb nachádzajúcich sa na mieste nehody mimo vozidla alebo vozidiel, ustanovenia písmen a) a b) platia, iba ak všetky tieto osoby majú trvalý pobyt v štáte registrácie.

To isté platí, aj keď sú tieto osoby taktiež postihnuté nehodou.

Článok 5

Právom rozhodným podľa článku 3 a 4 pre zodpovednosť vo vzťahu k cestujúcemu sa spravuje aj zodpovednosť za škody na veciach prepravovaných vo vozidle, ktoré buď patria cestujúcemu alebo mu boli zverené.

Právom rozhodným podľa článku 3 a 4 pre zodpovednosť vo vzťahu k vlastníkovi vozidla sa spravuje zodpovednosť za škodu na iných veciach prepravovaných vo vozidle, než sú veci, na ktoré sa vzťahuje predchádzajúci odsek.

Zodpovednosť za škody na veciach mimo vozidla alebo vozidiel sa spravuje vnútorným právom štátu, na území ktorého došlo k nehode. Ale zodpovednosť za škodu na osobných veciach patriacich postihnutej osobe nachádzajúcej sa mimo vozidla alebo vozidiel, sa spravuje vnútorným právom štátu registrácie, ak by toto právo bolo rozhodné pre zodpovednosť voči poškodenému podľa článku 4.

Článok 6

Ak vozidlá nie sú registrované alebo ak sú registrované v niekoľkých štátoch, je rozhodujúce miesto práva štátu registrácie, právo štátu, v ktorom majú obvyklé stanovište. To isté platí, ak ani vlastník ani osoba, ktorá vozidlo drží alebo s ním nakladá, ani vodič vozidla nemá v čase nehody svoje bydlisko v štáte registrácie.

Článok 7

Bez ohľadu na právo rozhodné pre určenie zodpovednosti, sa prihliada vždy na predpisy o konaní a bezpečnosti dopravy platné v mieste a čase nehody.

Článok 8

Rozhodné právo určuje najmä

1. podmienky a rozsah zodpovednosti,
2. dôvody vylučujúce zodpovednosť, akékoľvek obmedzenie zodpovednosti a jej delenie,
3. vznik a povahu škody, ktorá sa má nahradiť,
4. spôsob a rozsah náhrady škody,
5. možnosť prechodu práva na náhradu škody,
6. osoby, ktoré škodu utrpeli a ktoré majú nárok na jej náhradu,
7. zodpovednosť pre prevádzateľa vozidla za jeho zamestnanca,
8. premlčanie a zánik práva uplynutím času, včítane pravidiel počítania začiatku, prerušenia alebo zastavenia tohto času.

Článok 9

Poškodené osoby majú právo žalovať priamo poistiteľa zodpovednej osoby, ak im toto právo patrí podľa práva rozhodného podľa článku 3, 4 alebo 5.

Ak je podľa článku 4 alebo 5 rozhodný právny poriadok štátu registrácie a tento právny poriadok nepriznáva právo na priamo žalobu, toto právo jednako vzniká, ak vyplýva z vnútorných predpisov štátu, v ktorom došlo k dopravnej nehode.

Ak toto právo nepatrí podľa žiadneho z týchto právnych poriadkov, jednako vzniká, ak to ustanovuje právny poriadok, ktorým sa spravuje poistná zmluva.

Článok 10

Použitie práva rozhodného podľa tohto Dohovoru možno odmietnuť iba v prípade, keď je jeho použitie zjavne v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 11

Použitie článkov 1 až 10 tohto Dohovoru nie je závislé od podmienky vzájomnosti. Dohovor sa použije aj v prípade, keď rozhodným právom je právo štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto Dohovoru.

Článok 12

Každý územný celok, ktorý tvorí súčasť štátu, ktorý nemá zjednotený právny poriadok, sa považuje za štát na účely článku 2 až 11, ak má vlastnú právnu úpravu, pokiaľ ide o občianskoprávnu mimozmluvnú zodpovednosť za dopravné nehody.

Článok 13

Štát, ktorý nemá zjednotenú právnu úpravu, nie je povinný použiť tento Dohovor na nehody, ku ktorým dôjde na jeho území, ak sa týkajú iba vozidiel registrovaných v územných jednotkách tohto štátu.

Článok 14

Štát, ktorý nemá zjednotenú právnu úpravu, môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe k tomuto Dohovoru vyhlásiť, že Dohovor sa vzťahuje na všetky jeho právne úpravy alebo len na jednu alebo na niekoľko týchto právnych úprav a môže kedykoľvek neskoršie pozmeniť svoje vyhlásenie novým vyhlásením.

Toto vyhlásenie sa musí oznámiť Ministerstvu zahraničných vecí Holandska a musí výslovne určiť, na ktoré právne úpravy sa Dohovor vzťahuje.

Článok 15

Tento Dohovor sa nedotýka iných osobitných dohovorov, ktoré zmluvné štáty uzavreli alebo uzavrú za účelom úpravy občianskoprávnej mimozmluvnej zodpovednosti za uvedené dopravné nehody.

Článok 16

Tento Dohovor môžu podpísať štáty zastúpené na XI. zasadaní Haagskej konferencie medzinárodného súkromného práva.

Dohovor sa bude ratifikovať a ratifikačné listiny sa uložia na Ministerstve zahraničných vecí Holandska.

Článok 17

Tento Dohovor nadobudne platnosť šesťdesiatym dňom po uložení tretej ratifikačnej listiny podľa článku 16 ods. 2.

Pre každý zmluvný štát, ktorý ho ratifikuje neskoršie, nadobudne dohovor platnosť šesťdesiatym dňom po uložení ratifikačnej listiny.

Článok 18

Každý štát nezastúpený na XI. zasadaní Haagskej konferencie medzinárodného súkromného práva, ktorý je členom tejto konferencie, alebo Organizácie Spojených národov alebo jej odbornej organizácie, alebo zmluvnou stranou Štatútu Medzinárodného súdneho dvora, môže k tomuto Dohovoru pristúpiť po jeho nadobudnutí platnosti podľa článku 17 ods. 1.

Listina o prístupe sa uloží na Ministerstve zahraničných vecí Holandska.

Pre pristupujúci štát nadobudne dohovor platnosť šesťdesiatym dňom po uložení listiny o prístupe.

Pristúpenie je účinné len vo vzťahoch medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásia, že s prístupom súhlasia. Toto vyhlásenie sa uloží na Ministerstve zahraničných vecí Holandska, ktoré zašle diplomatickou cestou jeho overený odpis každému zmluvnému štátu.

Medzi pristupujúcim štátom a štátom, ktorý vyhlásil, že súhlasí s týmto prístupom, nadobudne dohovor platnosť šesťdesiatym dňom po uložení vyhlásenia o tomto súhlase.

Článok 19

Každý štát môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe vyhlásiť, že tento Dohovor sa vzťahuje na všetky územia, ktoré zastupuje v medzinárodných vzťahoch, alebo na jedno alebo viac z nich. Toto vyhlásenie sa stane účinným dňom, keď Dohovor nadobudne pre uvedený štát platnosť.

Po tomto čase sa musí každé rozšírenie platnosti v tomto smere oznámiť Ministerstvu zahraničných vecí Holandska.

Pre územia, ktorých sa rozšírenie týka, nadobudne dohovor platnosť šesťdesiatym dňom po oznámení uvedenom v predchádzajúcom odseku.

Článok 20

Tento Dohovor bude platiť päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti podľa článku 17 ods. 1 aj pre štáty, ktoré ho ratifikovali alebo k nemu pristúpili neskoršie.

Dohovor sa mlčky obnoví vždy o päť rokov, ak nebude vypovedaný.

Výpoveď možno obmedziť len na určité územia, na ktoré sa Dohovor vzťahuje.

Výpoveď bude účinná len pre štát, ktorý ju oznámil. Pre ostatné zmluvné štáty zostane Dohovor v platnosti.

Článok 21

Ministerstvo zahraničných vecí Holandska oznámi štátom uvedeným v článku 16 a štátom, ktoré pristúpia k Dohovoru podľa ustanovení článku 18,

a) podpisy a ratifikácie podľa článku 16,

b) čas, keď tento Dohovor nadobudne platnosť podľa článku 17 ods. 1,

c) prístupy podľa článku 18 a čas, keď nadobudnú účinnosť,

d) vyhlásenia podľa článku 14 a 19,

e) výpovede podľa článku 20 ods. 3.

Na dôkaz toho podpísaní zástupcovia náležite splnomocnení podpísali tento Dohovor.

Spísané v Haagu 4. mája 1971 vo francúzskom a anglickom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archíve vlády Holandska a ktorého overený

odpis sa odovzdá diplomatickou cestou každému štátu zastúpenému na XI. zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom súkromnom práve.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.